

satte Underudvalg har arbejdet paa i flere Maaneder, men som vi ikke fik stillet noget Forslag om i Udvalget. Det Spørgsmaal har derfor slet ikke været behandlet i Udvalget, men vi have faaet en Slags Indstilling fra Underudvalget i Betænkningen, og den gaar ud paa, at de ikke havde kunnet blive enige om eller ikke kunnet magte den Opgave at stille et bestemt, positivt Forslag. Jeg havde ellers tænkt mig, at det maatte kunne gøres, at man satte en Normalværdimaaler og bad „Statistisk Bureau“ om at opgive for os flere forskellige Poster, f. Eks. hvad Husleje og Skat have beløbet sig til i det foregaaende Aar, hvad Klæder og Sko have kostet, hvad de vigtigste Livsfornødheder, Brændsel og Kul have kostet o. s. v. Ja, et æret Medlem, der ellers er saa begejstret for Forslaget, ryster paa Hovedet, for han har ikke kunnet komme med nogen Indstilling, men saa behøver han ikke at ryste paa Hovedet ad det primitive Forslag, jeg kommer med, som er taget lige op, uden at jeg har været med i Underudvalgets Overvejelser. Dersom man nu altsaa tog 4 forskellige Grupper — det behøver just ikke at være disse, men jeg antydede nogle — og bad „Statistisk Bureau“ være saa venlig at opgive os Gennemsnitsprisen for disse Grupper for det foregaaende Aar, for Aaret 1907, saa kunde vi tage det som Normalværdimaaler og sige: Det er denne Lønningslov baseret paa; og saa sagde vi til Tjenestemændene, at ligesom vi faa sat en Kapitelstakst for Rug, Hvede, Byg og Smør i Februar Maaned, saaledes bede vi om at faa sat Normalværdimaalet i Februar Maaned for det foregaaende Aars Priser med Hensyn til de paagældende Grupper. Hvis nu Svingningstallet har vist, at de forskellige Varegrupper i en Nedgangsperiode ere faldne f. Eks. 5 pCt., saa sige vi, at saa trække vi 5 pCt. fra i alle disse Lønninger, som staa paa denne Lønningslov. Men hvis de nu komme og sige: Ja, men næste Aar er Svingningstallet gaaet opad, Tiderne have været opadgaaende, Priserne ere gaaede 2 pCt. i Vejret, saa sige vi: Godt, saa skal der lægges 2 pCt. til disse Lønninger. Jeg anser det ikke for umuligt at ordne dette Forhold, og jeg undres over, at det Underudvalg, der har arbejdet paa det i 4 Maaned, ikke er kommet med mere end en Udtalelse i Betænkningen. Jeg er bange for, at vi mellem anden og tredie Behandling neppe kunne faa et positivt Forslag frem, men jeg har tilladt mig at antyde her saa at sige paa staaende Fod, hvor-

ledes dette Forhold kunde ordnes; det synes mig ikke at være vanskeligere, end at det kunde lade sig gøre, hvis alle kunde ens om noget saadant; urimeligt er det ikke. Og jeg ønsker ogsaa at høre Udtalelser fra det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (N. P. Jensen) i denne Retning, hvis Mening vi alle sætte Pris paa, hvor det drejer sig om Statistik og Tal; jeg ønsker gerne at høre ham udtale sig om, hvorvidt en saadan Værdimaaler kan ansættes og bruges.

Overfor det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) skal jeg udtale, at hans Ændringsforslag have interesseret mig. Der er nogen Mening i, at man afrunder Tallene med 6, saaledes at de blive delelige med de 12 Maaned ved Beregningen af Lønningerne. Men jeg synes ikke om, at dette indsættes ved tredie Behandling, for det vil altid medføre en Forhøjelse, og vi ere nu alligevel ængstelige for flere Forhøjelser. Saa har det ærede Medlem et andet Forslag om at sætte en Præmie for dem, der ville lade være med at gifte sig, indtil de ere fyldte 25 Aar; saa skulle de have en Præmie, men hvis de gaa og agere Pebersvende, til de ere 30 Aar, saa skulle de straffes, for saa skal man tage noget fra dem og lægge det hen i en Slags Reservefond, som de faa, naar de ere fyldte 30 Aar, hvis de ikke ere døde forinden, for saa faa de ingen Ting. Jeg skal indrømme, at Tanken deri er vist rigtig; det havde vist været rigtigt, om Portørerne vare blevne straffede, naar de giftede sig inden 25-Aars Alderen, saa var der maaske ikke optaget saa mange Laan, som der er, og saa vare de maaske ikke komme saa dybt i Gæld, som de ere. Men jeg synes ikke om, at vi lave en Undtagelsesbestemmelse for de stakkels Portører, saa at de ikke maa gifte sig, før de ere fyldte 25 Aar; saa vilde jeg meget hellere være med til at give en almindelig Lov om, at ingen i dette Land maatte gifte sig før 25-Aars Alderen, med mindre man fik Dispensation af Justitsministeren — det kunde jo ske, at der var Tilfælde, hvor det var ønskeligt, at man giftede sig, før man fyldte 25 Aar. Det ærede Medlems Tanke tiltaler mig for øvrigt, men jeg synes ikke om, at det kun skal gælde for Portørerne, og jeg betvivler desuden, at vi til tredie Behandling kunne gennemføre nogen Bestemmelse i denne Henseende.

Det ærede Medlem fra Slagelse (Lange) udtalte sig navnlig om, at Bestemmelsen om Rorsbetjente og ligestillede